Com ha de ser

Per EloiA el ds., 08/09/2007 - 09:00

Gossos

-

8

Lletra original

Filosofia orientalAcumpuntura i ProzacAmics de Messenger que mai es veuranUn colom missatgerS'ha confos de carrerEls nostres avis ja no entenen resRestes que penen del silenciLa lluna que ens ensenya el seu millor costatAlgu ens fa malavars amb uns quanta drets humansPolítics que somriuen después de parlarPotser tot això sona molt estranyParlo només del que tens al davantDe vegades res és com esperavaPerò possiblamentAixò sigui el millor que tensDe vegades res és com et pensavesPerò seguramentTot és com ha de serSota la pluja una nina de paperEns recorda que no juguem netInnocents condemnatsculpables admiratsPotser tot això sona molt estranyParlo només del que tens al davantDe vegades res és com esperavesPerò possiblamentAixò sigui el millor que tensDe vegades res és com et pensavesPerò seguramentTot és com ha de ser De vegades res és com esperavesPerò possiblamentAixò sigui el millor que tensDe vegades res és com et pensavesPerò seguramentTot és com ha de ser

Lletra traduïda

això és el que hi ha!

Entenc que la cançó parla de la pregunta del mal del món i de l'acceptació que suposa per part nostra si volem fer alguna cosa de profit amb la nostra vida.El Pare del Cel, tot i la nostra misèria, no deixà d'estimar-nos i enviar-nos a Jesús per l'Esperit Sant. En d'altres paraules: Cal estimar allò que tenim encara que no sigui bell, bó o perfecte.Jesús ho va intentar explicar amb aquesta paràbola:*Després els proposà aquesta altra paràbola: Amb el Regne del cel passa com amb un home que va sembrar bona llavor en el seu camp; però, mentre tothom dormia, vingué el seu enemic, va sembrar jull enmig del blat i se'n va anar. Quan els brins van créixer i es va formar l'espiga, aparegué també el jull. Els mossos anaren a trobar l'amo i li digueren: "Senyor, ¿no vas sembrar bona llavor en el teu camp? D'on ha sortit, doncs, el jull?"Ell els respongué: "Això ho ha fet un enemic. "Els mossos li diuen: "¿Vols que anem a arrencar el jull? "Ell els respon: "No ho feu pas, no fos cas que, arrencant el jull, arrenquéssiu també el blat. Deixeu que creixin junts fins al temps de la sega, i llavors diré als segadors: Arrenqueu primer el jull i feu-ne feixos per cremar-lo; el blat, en canvi, arreplegueu-lo i porteu-lo al meu graner." (Mt 13, 24-30)*Sant Pau ho explica així:*...De fet, amb prou feines trobaríem algú que volgués morir per un home just; més ben dit, potser sí que algú estaria disposat a morir per un home bo. Però Déu ha donat prova de l'amor que ens té, perquè Crist va morir per nosaltres quan encara érem pecadors. (Rm 5, 7-8)*

Dents de Lleó (El cant de l'ocell, Anthony de Mello)

1_El conte... Un home que se sentia cofoi de la gespa del seu jardí es trob``a un bon dia que en aquella gespa hi creixia una gran quantitat de "dent de lleó". I per bé que provà per tots els mitjans de destruir-les, no pogué impedir que es convertissin enuna autèntica plaga.A la fi escriguè al ministre d'Agricultura, referint tots els intents que havia fet, i acabava la carta preguntatnt "Què puc fer?"Al cap d'un temps arribà la resposta: "Us suggerim que aprengueu a estimar-les."**2_La vida...** A poc a poc anava quedant-se cec, malgrat que tractà d'evitar-ho per tots els mitjans. Quan les medicines s'acabaren, haguè de combatre amb totes les seves emocions. Jo mateix necessitava armar-me de valor per a dir: "Et suggereixo que aprenguis a estimar la teva ceguesa".Al principi es resistia a entaular contacte amb ella. I quan, al final, aconseguí parlar amb la seva ceguesa, les seves paraules eren d'amargor. Però continuà parlant fins que l'amargor es convertí en resignació i tolerància i acceptació, i un dia, per sorpresa seva, en simpatia... i amor. Havia arribat el moment que era capaç d'abraçar la seva ceguesa i dir-li: "T'estimo". I quell dia el vaig veure somrriure novament.Naturalment que havia perdut la vista per sempre. Però que bell es tornà el seu rostre!